

РЕШЕНИЕ

№ 4254

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4321** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Веном Транспорт“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 2б, чрез адв. Б. К. срещу Решение № 1227 от 16.03.2023 г., постановено по НАХД № 14696/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 22 състав с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-2200419/08.09.2022 г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, с което на касатора за нарушение, на чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/, вр. чл.2, ал.1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска трудова злополука, на основание чл. 41б, ал.5 от КТ, във вр. с чл.413, ал.2 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева. В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, необосновано и постановено при съществени процесуални нарушения. Касаторът счита за неправилен извода на районния съд, че в случая не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН и наложеното наказание съответства на целите, определени в чл. 12 от ЗАНН. Изтъква се, че дружеството-работодател е отстранило своевременно своя пропуск на 25.07.2022 г., за което е издадена застрахователна полица, считано от 26.07.2022 г., а нарушението е първо такова от същия вид за дружеството. Посочва още, че не е

настъпил вредоносен резултат, което също следва да се приеме за смекчаващо обстоятелство. Моли съда аз отмяна на въззивното съдебно решение. Алтернативно моли съда да намали размера на наложената санкция до предвидения в закона минимум. Претендират се разноси и за двете съдебни инстанции.

Ответникът – Директор на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, чрез процесуалния си представител – юрк. И. оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да отмени въззивното решение и да потвърди процесното НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

За да постанови оспорения съдебен акт, СРС е установил следната фактическа обстановка: при извършена проверка на контролните органи на Д „ИТ“ -Софийска област по спазване на трудовото законодателство на дата 18.07.2022 г. на място в обект на контрол, стопанисван от жалбоподателя, находящ се на адрес“ област С. /столица/, [община], [населено място], п.код 1000, Околоръстен път № 67 и на 28.07.2022 г. за приключване на проверката по документи в сградата на Д „ИТ“ - Софийска област, било установено, че „Веном Транспорт“ ООД в качеството си на работодател по смисъла на параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда не е застраховал за своя сметка за риска „трудова злополука“ работниците и служителите, които извършват работа, при която съществува опасност за живота и здравето им, в това число З. И. Б. назначен на длъжност „шофьор на тежкотоварен автомобил+12 и повече тона“.

На 28.07.2022 г. бил съставен АУАН № 23-2200419, връчен надлежно чрез пълномощник на жалбоподателя. Наказващият орган възприел изцяло фактическата обстановка, установена от контролните органи, и издал атакуваното наказателно постановление № 23-2200419 от 08.09.2022 г., с което наложил на касатора, в качеството му на работодател, имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на дружеството. Съдът е изложил мотиви за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, а размерът на наложената санкция и близък до законоустановения минимум.

Решението е частично правилно.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивната инстанция досежно липсата на процесуални нарушения и безспорна установеност на вмененото нарушение и с оглед липсата на изрични оплаквания в касационната жалба в тази насока, не следва да ги преповтаря, а следва да препрати към тях на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК.

В жалбата се релевират доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН, които съдът намира за неоснователни.

На първо място, следва да бъде посочено, че специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН, според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В случая не са налице предпоставки за определяне на случая като маловажен. Разпоредбата на чл. 415в КТ урежда привилегирован състав спрямо всички нарушения по КТ, включително и тези, описани в чл. 413, ал. 2 КТ. Съдът приема, че в случая е неприложима нормата на чл. 415 в, ал. 1 КТ. В посочената разпоредба са поставени две условия, за да може нарушение на трудовото законодателство да бъде прието за маловажно такова – да е отстранено веднага след установяването му по надлежния ред и от нарушението да не са произтекли вредни последици за работници или служители. В случая нарушението не е отстранено веднага след констатирането му. Нарушението е установено на 18.07.2022 г., а застрахователна полица е издадена на 26.07.2022 г., което не може да се приеме, че е отстранено по най-бързия възможен начин. Същото е формално, поради което и наличието или липсата на вредни последици не следва да бъде обсъждано при преценка приложението на чл. 415 в КТ. Именно, поради формалния характер на нарушението, съдът намира, че конкретният случай не се отличава с по – ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на нарушения от този вид. С оглед на това, със самото осъществяване на нарушението, обществените отношения, обект на защита от разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ са застрашени.

По силата на чл. 413, ал. 2 от КТ работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лева, а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1 000 до 10 000 лева.

На дружеството-работодател „Веном Транспорт“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева, като тук следва да бъде отчетена липсата на вредоносни последици, която обосновава налагане на наказание в по-малък размер, но не и маловажност на деянието. Вземайки предвид обществената опасност, тежестта на извършеното нарушение и обстоятелството, че няма данни за предходни нарушения и дружеството-работодател е сключил застрахователна полица преди издаването на НП, съдът намира наложената имуществена санкция в размер на 2 000 лева за завишена. Настоящият състав приема, че обществената опасност на конкретното нарушение не се отличава от обичайната такава за нарушения от този вид, самото нарушение е формално и не се твърди настъпването на допълнителни неблагоприятни за служителя последици. При тези факти работодателят е следвало да бъде санкциониран с имуществена санкция в минималния установен в закона размер, а именно 1 500 лева, който напълно съответства на характера и интензитета на нарушението. Като е наложил наказание в размер от 2 000 лева, наказващият орган е допуснал прекомерност и необоснованост на административната санкция, която следва да бъде намалена до минималния размер с аргументите, изложени по-горе.

Въз основа на така изложеното, настоящата касационна инстанция да отмени обжалваното решение, като вместо него постанови друго, с което да измени наказателното постановление в частта, с която е наложена имуществена санкция за

установеното нарушение, като се намали размерът на същата от 2 000 /две хиляди/ лева на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски на основание чл. 63д, вр. чл. 143, ал. 1 АПК на касатора се дължат такива, съобразно уважената част на жалбата, но в случая касаторът не представя нито списък на разноски, нито доказателства за реалното заплащане на такива, поради което съдът следва да остави искането без уважение. Съгласно чл. 80 ГПК, приложим на осн. чл. 144 АПК, страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. За да за да бъде уважено искането за присъждане на разноски, следва не само разноските да бъдат претендирани до посочения краен момент с представяне и на списък на същите, но до приключване на последното съдебно заседание в съответната инстанция, следва да се представят и доказателствата за тяхното извършване.

Съдът следва да уважи обаче претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответната страна за сума в размер на 40 лева на основание чл. 63д от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, съразмерно с уважената част от жалбата. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1227 от 16.03.2023 г., постановено по НАХД № 14696/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 22 състав, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА: ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2200419/08.09.2022 г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, с което на „Веном Транспорт“ ООД, ЕИК:[ЕИК] за нарушение, на чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/, вр. чл.2, ал.1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска трудова злополука, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във вр. с чл. 413, ал.2 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева, като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА „Веном Транспорт“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] разноски по делото в размер на 40 /четиридесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

